

วารสารบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ปีที่ 2 ฉบับที่ เดือน

การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนคำที่มีตัวสะกดมาตรา แม่กด
สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
ด้านการเขียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

นายจรรยา พืทาคำ*

พิมพ์พรรณ เทพสุเมธานนท์**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนคำที่มีตัวสะกดมาตรา แม่กดให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 (2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำตามมาตรฐานตัวสะกด แม่กด ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตรฐานตัวสะกด แม่กด ก่อนเรียนและหลังเรียน

ซึ่งการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental research) โดยมีแบบแผนแบบ One Group Pretest – Posttest Design กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการเขียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีความสามารถใกล้เคียงกัน กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนคลองปึกหลัก สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร จำนวน 7 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive or Judgement Sampling) โดยใช้แบบคัดกรองนักเรียนที่มีภาวะสมาธิสั้น บกพร่องทางการเรียนรู้ และออทิสซึม KUS – SI Rating Scales: ADHD/ LD / Autism (PDDs) ซึ่งใช้เวลาในการทดลอง 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 60 นาที รวม 20 ครั้ง เวลา 14.00 น. -15.00 น. โดยเครื่องมือที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ คือ แบบฝึกทักษะการเขียนคำในมาตราตัวสะกด แม่กด ก่อนเรียน – หลังเรียน และบันทึกผลการทดสอบความสามารถในการเขียนมาตราตัวสะกด แม่กด ก่อนเรียน – หลังเรียน ใช้ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเปรียบเทียบในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบบันทึกผลการทดสอบความสามารถในการเขียนก่อนเรียน – หลังเรียน

* นักศึกษาปริญญาโทสาขาวิชาการศึกษาศึกษาเพื่อการพัฒนา (จิตวิทยาการศึกษาศึกษาพิเศษ) ปีการศึกษา 2557

ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

**รองศาสตราจารย์ ดร. ประจักษ์ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษา

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. แบบฝึกทักษะการเขียนคำที่มีตัวสะกดมาตรา แม่กด สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการเขียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ 80.29/88.29 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 หลังจากใช้แบบฝึกทักษะการเขียนมาตราตัวสะกด แม่กด นักเรียนมีความสามารถในระดับดีมาก

2. ความสามารถในการเขียนสะกดคำมาตราตัวสะกด แม่กด ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการเขียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความสามารถในการเขียนคำ เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ แบบฝึกทักษะการเขียนมาตราตัวสะกด แม่กด, นักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้

บทนำ

อักษรไทยเป็นอักษรที่พ่อขุนรามคำแหงมหาราชทรงประดิษฐ์ (ulysee Thai) ขึ้นเมื่อ ปี พ.ศ. 1826 อักษรไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงมาตามกาลเวลาจนถึงปัจจุบัน ทำให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีภาษาประจำชาติ เป็นเอกลักษณ์ ของชาติและยังเป็ นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติที่คนไทยภาคภูมิใจมาก และต้องรักษาให้ยั่งยืนต่อไป จากอักษรไทยในอดีตจนถึงปัจจุบันนี้กลายเป็นภาษาไทยที่มีความสำคัญมากและทำให้คนไทยได้มีภาษาในการติดต่อสื่อสารที่ชัดเจน มีการบันทึกเรื่องราวต่างๆ การเรียนรู้ การดำเนินชีวิตในสังคม ฯลฯ ดังนั้นการเรียนรู้ภาษาไทยจึงมีความสำคัญมากเพราะเป็นการเรียนการสอนที่สามารถเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้วิชาการต่าง ๆ และเป็นเครื่องมือในการดำรงชีวิต ซึ่งในชีวิตประจำวันของเราใช้ภาษาไทย ด้านการฟัง การพูด การอ่าน การเขียนและวรรณคดี วรรณกรรม กล่าวคือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย เป็ นความสามารถพื้นฐานในการเรียนรู้ ผู้ เรียนได้เรียนรู้ ความสามารถทางภาษาจากการตระหนัก รับรู้ ในความงามของภาษาและภูมิปัญญาทางภาษา กระบวนการคิดวิเคราะห์ และการบูรณาการเพื่อนำไปสู่ การเรียนรู้ด้ วยตนเอง และกระตุ้น ความสนใจความสามารถให้ พัฒนาทักษะทางภาษาให้ เหมาะสมกับวัย ชั้นปี และสูงสุดเต็มตามศักยภาพเป็นพื้นฐานการคิดเชื่อมโยงในการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ อื่น ปลูกฝั งวัฒนธรรมทางภาษา ความเป็นไทย ความเป็นคนดีของสังคมไทยและสังคมโลก (คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2544, หน้า 1)

ภาษาไทยนอกจากจะเป็นภาษาประจำชาติแล้วยังจะแสดงให้เห็นความเป็นเอกลักษณ์ของความเป็นชาติไทยที่มีภาษาประจำชาติและสามารถนำมาใช้ในชีวิตประจำวันได้ ช่วยถ่ายทอดความรู้ความคิดและการสื่อสารเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจให้ได้ง่ายมากขึ้นกว่าเดิมและไม่ซับซ้อน ดังนั้นการเรียนการ

สอนในระดับประถมศึกษาจะประสบผลสำเร็จได้ขึ้นอยู่กับภาษาของนักเรียนเป็นสำคัญ จึงทำให้การจัดการเรียนการสอนในกลุ่มสาระภาษาไทยจะต้องเน้นการปลูกฝังให้นักเรียนได้เห็นคุณค่าและความสำคัญของภาษาไทย ฉะนั้นบุคคลใดที่สามารถใช้ภาษาไทยได้ดีย่อมสามารถดำเนินชีวิตในชีวิตประจำวันได้อย่างมีความสุข ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง 2545 ได้กำหนดไว้ใน มาตรา 24 ซึ่งสรุปได้ว่า สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ดำเนินการจัดเนื้อหาและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและการเขียน มีความใฝ่เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง (วิทยา คำนูน, 2553, หน้า 6) ทักษะภาษาไทยยังเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับการศึกษาวิชาอื่นๆ ซึ่งมีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพ มนุษย์จำเป็นต้องใช้ทักษะในการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนเพื่อติดต่อสื่อสาร การสอนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรนั้นจำเป็นต้องมีการฝึกฝนทักษะต่างๆ ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อให้ให้นักเรียนมีทักษะสามารถติดต่อสื่อความหมายได้เพราะถ้าผู้เรียนใช้ภาษาไม่ถูกต้องไม่ว่าจะพูดไม่ชัด หรือเขียนไม่ถูกต้อง นอกจากจะทำให้การสื่อความหมายไม่ตรงตามความต้องการแล้วยังทำให้เสียบุคลิกภาพอีกด้วย (วัลภา ศศิวิมล, 2531, หน้า 24)

ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่มีความจำเป็นต่อการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ซึ่งการเขียนเป็นการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก และการสื่อสารเพื่อให้ผู้อื่นสามารถรับรู้ได้ชัดเจน ถูกต้องอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร สามารถนำไปพัฒนาในการดำรงชีวิตประจำวันได้ การเขียนที่ไม่สมบูรณ์เพราะเขียนสะกดคำผิดๆถูกๆย่อมทำให้การสื่อสารขาดประสิทธิภาพทั้งยังอาจก่อให้เกิดความเสียหายร้ายแรงตามมาได้ การเขียนจึงเป็นเรื่องที่สำคัญในการแก้ปัญหาเร่งด่วน โดยเฉพาะด้านการเขียนสะกดคำซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญจะต้องใช้ความระมัดระวังเป็นพิเศษและเป็นทักษะที่ต้องเอาใจใส่อย่างจริงจังเพื่อให้เกิดความรู้ความชำนาญจะได้ไม่ต้องผิดพลาดในการสื่อความหมาย การฝึกเขียนสะกดคำอย่างถูกวิธีจะต้องอาศัยองค์ประกอบในหลายอย่าง เช่น การฝึกซ้ำย้ำทวนบ่อยๆจะทำให้ผู้เรียนจดจำ ฟัง เข้าใจ พูด อ่าน เขียน ได้ถูกต้องคล่องแคล่วและวิธีการที่จะฝึกทักษะทางภาษาได้อีกวิธีหนึ่ง คือ การฝึกทักษะด้วยแบบฝึก เพราะแบบฝึกเป็นส่วนประกอบที่สำคัญอีกประการหนึ่งในการสอนให้ผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะทางภาษา ดังที่ กรมวิชาการ (2535, คำนำ) กล่าวว่า แบบฝึกจะทำให้เกิดความแม่นยำ คล่องแคล่วในแต่ละทักษะสามารถใช้ภาษาสื่อความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความคิดและเหตุผลสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินทักษะทางภาษาของผู้เรียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับ เพ็ญศรี กันกา (2536, หน้า 94) ที่กล่าวว่า แบบฝึกช่วยให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์แบบฝึกทักษะอย่างกว้างขวาง เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทบทวนและเป็นการท้าทายให้นำประสบการณ์มาประยุกต์ใช้เพื่อให้เข้ากับบทเรียนได้ตามความสามารถและเต็มตามศักยภาพของตน ความสามารถในการเขียนสะกดคำเป็นทักษะสำคัญของเด็ก เพื่อให้เกิดทักษะในการเขียนสะกดคำ จึงควรเปลี่ยนวิธีสอนและวิธีการฝึก ครูควรหา

แบบฝึกหัดให้เด็กได้ฝึกอย่างเพียงพอ การใช้สื่อและกิจกรรมจะเป็นการช่วยให้เด็กเกิดความสนใจและเข้าใจภาษาเขียนยิ่งขึ้น ทั้งยังทำให้เด็กเกิดความเพลิดเพลิน สนุกสนาน และอยากเรียนรู้กับกิจกรรมตลอดเวลาครูต้องเปลี่ยนแปลงกิจกรรมบ่อย ๆ ซึ่งสอดคล้องกับ กรรณิการ์ พวงเกษม. (2535, หน้า 17) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำเป็นทักษะอย่างหนึ่ง ซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ที่ครูควรจะต้องให้เด็กได้รับการฝึกฝนอย่างเพียงพอเพื่อให้เกิดความชำนาญที่จะใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องคล่องแคล่ว ดังนั้นการเรียนการสอน ครูจะต้องพยายามให้โอกาสเด็กเป็นผู้แสดงโดยลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ หรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมให้มากที่สุด ส่วนครูเป็นผู้มีบทบาทเป็นผู้กำกับการแสดง วางแนวทางในการจัดกิจกรรมให้คำแนะนำที่ถูกต้อง ครูจึงควรต้องมีกลวิธีการสอนการจัดกิจกรรมหลายรูปแบบและชี้แจงให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการเขียนสะกดคำ และฝึกทักษะนี้บ่อย ๆ ตามกฎแห่งการฝึก (Law Of Exercise) ของธอร์นไดค์ (Thorndike) ที่ว่า สิ่งใดที่ทำบ่อย ๆ หรือมีการฝึกกระทำซ้ำเสมอ ๆ ย่อมทำสิ่งนั้นได้ดีและนานคงทนถาวร สิ่งใดขาดการฝึกฝนย่อมทำสิ่งนั้นได้ไม่ดีและจะค่อย ๆ ลืมเลือนหายไป

จากปัญหาที่กล่าวมาเบื้องต้นทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาค้นคว้าหาแนวทางการศึกษา ที่จะให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีทักษะทางการเขียนคำที่มีตัวสะกดมาตรา แม่กด สูงขึ้น โดยการสร้างแบบฝึกทักษะในการเขียนคำที่มีตัวสะกด แม่กด ทั้งตรงมาตราและไม่ตรงมาตรา จำนวน 10 แบบฝึก เพื่อเป็นแนวทางแก้ไขปัญหาและพัฒนาให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ จนเกิดทักษะการเขียนคำมาตราตัวสะกดแม่ กด สูงขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนคำที่มีตัวสะกดมาตรา แม่กด สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการเขียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด แม่กด ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด แม่กด ก่อนเรียนและหลังเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 35 คน ที่กำลังศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ในโรงเรียนคลองปึกหลัก สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการเขียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 7 คน ที่กำลังศึกษาในโรงเรียนคลองปึกหลัก สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง โดยใช้แบบคัด

กรองนักเรียนที่มีภาวะสมาธิสั้น บกพร่องทางการเรียนรู้ และ ออทิสซึม KUS – SI Rating Scales: ADHD/LD/Autism (PDDs)

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ แบบฝึกทักษะการเขียนคำตามมาตราตัวสะกด แม่กด

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะการเขียนคำตามมาตราตัวสะกด แม่กด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการเขียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความสามารถในการเขียนคำตามมาตราตัวสะกด แม่กด หลังการสอนอยู่ในระดับสูงขึ้น

2. ได้แบบฝึกทักษะการเขียนคำตามมาตราตัวสะกด แม่กด สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการเขียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพไว้จัดทำการเรียนการสอนต่อไป

3. เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาสื่อวัตกรรมการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการเขียน

4. ผลจากการวิจัยในครั้งนี้ครูผู้สอนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้สามารถนำแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนคำตามมาตราตัวสะกด แม่กด และนำไปใช้หรือประยุกต์ตามความเหมาะสม เพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนของนักเรียนต่อไป

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 2 แบบ คือ

1. แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำในมาตราแม่ กด ก่อนเรียน – หลังเรียน
จำนวน 10 แบบฝึก

2. แผนการสอนการเขียนสะกดคำในมาตราแม่ กด จำนวน 10 แผน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบเจาะจง (Purposive or Judgement Sampling) เรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนคำที่มีตัวสะกดมาตราแม่ กด สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการเขียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความสามารถการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดมาตรา แม่กด ก่อนเรียน – หลังเรียน (pretest - posttest) โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนแบบเดียวกันใช้สถิติ t-test แบบ dependent sample t - test

ผลการวิจัย

จากการศึกษาความสามารถในการเขียนสะกดคำในมาตรา แม่กด สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการเขียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำสรุปได้ว่า

1. แบบฝึกทักษะการเขียนคำที่มีตัวสะกดมาตรา แม่กด สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการเขียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ 80.29/88.29 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80

2. นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการเขียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนคำที่มีตัวสะกดมาตรา แม่กด นักเรียนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำหลังการทดลอง สูงขึ้นกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปและอภิปรายผล

จากการศึกษาความสามารถในการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกด มาตรา แม่กด สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการเขียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกด มาตรา แม่กด พบว่า

1. ความสามารถในการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกด มาตรา แม่กด สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการเขียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากแบบฝึกหัดการเขียนคำที่มีตัวสะกดมาตรา แม่กด ได้สร้างขึ้นตามขั้นตอนของการวิจัยและพัฒนา ซึ่งมีการวางแผนดำเนินการสร้างแก้ไข ข้อมูลปรับปรุงและมีการเสริมแรงจูงใจ โดยมีเนื้อหาเรียงจากง่ายไปหายาก มีภาพประกอบเป็นแบบฝึกหัดเพื่อเพิ่มทักษะให้นักเรียนเข้าใจง่ายมากขึ้น แบบฝึกหัดระหว่างเรียนสอดคล้องกับเนื้อหาสร้างความสนใจแก่นักเรียนเป็นอย่างดี สร้างและปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหา จนกระทั่งได้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำในมาตรา แม่กด ที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิตรลดา ห้วยสวัสดิ์ และคณะ (2547, หน้า 58) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านป่าแดง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พิษณุโลก เขต 3 จำนวน 56 คน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย

ผลการศึกษาพบว่า แบบฝึกที่สร้างขึ้นมามีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน (86.42/85.71) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตรา โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตรากับการสอนเขียนตามคำบอกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มที่สอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตรามีผลสัมฤทธิ์ทางการ

เรียนสูงกว่าเดิม และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นันทวัน ภาพันธ์ (2554, หน้า 62) ได้ศึกษา การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนคำที่มีตัวสะกดมาตราแม่ กก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการศึกษาพบว่า ผลการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนคำที่มีตัวสะกดมาตราแม่ กก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด มี ประสิทธิภาพ 84.76/85.95 ดังนั้น แบบฝึกทักษะการเขียนคำที่มีตัวสะกดมาตราแม่ กก จึงมีประสิทธิภาพ สูงกว่าเกณฑ์ 80/80

2. นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการเขียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนคำที่มีตัวสะกดมาตรา แม่ กค นักเรียนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำหลังการทดลองสูงขึ้นกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ กรรณิการ์ เลิศกระโทก และคณะ (2549, หน้า 60) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนา แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดสวนทองรวมมิตร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระบุรี เขต 2 จำนวน 26 คน โดยวิธีเลือกแบบเจาะจง ผลการศึกษาพบว่า แบบฝึกที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ มาตรฐาน (82.48/80.37) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 และความพึงพอใจของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรงตาม มาตราตัวสะกด ในด้านปัจจัยนำเข้า และด้านผลผลิตมีความพึงพอใจอยู่ ระดับมาก ในด้าน กระบวนการมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจจะเป็นแบบฝึกหัดที่สร้างขึ้นมีความเหมาะสม และพัฒนานักเรียนได้ดี และได้สอดคล้องกับงานวิจัยที่พัฒนาผู้เรียนของนิภา แก้วประทีป (2546, หน้า 61) ได้ศึกษาเรื่อง การใช้แบบฝึกการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการศึกษาพบว่า แบบฝึกการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราที่สร้างขึ้น จำนวน 10 ชุด รวมคำที่ฝึก 50 คำ เมื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอนนักเรียนมีความกระตือรือร้นสนใจ ทำแบบฝึกได้ดี สามารถพัฒนาทักษะด้านการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 มากขึ้น และผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียน หลังการใช้แบบฝึกสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01

สรุปได้ว่า ผู้วิจัยได้เน้นการสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนคำในมาตราตัวสะกด แม่ กค จาก แบบเรียนและคำพื้นฐานของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และได้ใช้เทคนิคการสอนเน้นในการคิด และ จำ โดยทบทวนเนื้อหาตลอดเวลาและเน้นย้ำในเรื่องของคำศัพท์จึงทำให้นักเรียนที่มีความบกพร่อง ทางการเรียนรู้ ด้านการเขียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สามารถเขียนคำในมาตราตัวสะกด แม่ กค ใน แบบฝึกทักษะการเขียนอยู่ในระดับ ดีมาก

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากการวิจัยในครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า แบบฝึกทักษะการเขียนคำที่มีตัวสะกดมาตรา แม่กด เป็นสื่อที่มีความสำคัญที่สามารถนำมาพัฒนาใช้ในด้าน การเรียนการสอนกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี และเพื่อให้ได้ผลดีครูควรเอาใส่ใจในนักเรียนให้มากกว่าเดิมและควรส่งเสริมสนับสนุนบุคลากรให้มีการสร้างแบบฝึกทักษะการเขียน เพื่อจะได้พัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียน และสามารถควบคู่กับการอ่านให้มีการพัฒนาและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. ครูควรจัดตารางการฝึกในการเขียนคำ โดยใช้เวลาในตอนเช้าเพื่อที่นักเรียนจะได้มีสมาธิและความพร้อมในการเรียนมากยิ่งขึ้น

3. ควรจัดการอบรมให้บุคลากรในโรงเรียนเกี่ยวกับการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนที่เหมาะสมตามศักยภาพของนักเรียน และนำแบบฝึกทักษะการเขียนไปเผยแพร่ให้กับครูผู้สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษในประเภทอื่น

4. ครูควรจัดบรรยากาศในชั้นเรียนให้มีความเหมาะสมสำหรับการจัดการเรียนการสอนและปลอดจากสิ่งรบกวนเพื่อเกิดการเสียสมาธิ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาการพัฒนาแบบฝึกทักษะเพื่อการพัฒนาในกลุ่มสาระอื่น และปรับเนื้อหาความยากง่ายให้เหมาะสมกับนักเรียน

2. ควรมีการศึกษาพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนให้ควบคู่ไปกับแบบฝึกทักษะการอ่าน โดยเน้นเนื้อหาตามหลักภาษาไทย

เอกสารอ้างอิง

กรมวิชาการ. (2535). การเรียนการสอนภาษาไทยปัญหาและแนวทางการแก้ไข. กรุงเทพฯ:

โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

กรรณิการ์ พวงเกษม. (2535). ปัญหาและกลวิธีการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถม. พิมพ์ครั้งที่ 2.

กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

กรรณิการ์ เลิศกระโทก. (2549). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตรา ตัวสะกด

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. การศึกษาค้นคว้าด้วย

ตนเอง การศึกษามหาบัณฑิต พิษณุโลก: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2544). หนังสือสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ชุดภาษาไทยเพื่อชีวิต.

กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.

จิตรลดา ห้วยสวัสดิ์. (2547). การพัฒนาแบบฝึกการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. การศึกษาค้นคว้า

ด้วยตนเอง การศึกษามหาบัณฑิต พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.

นันทวัน ภาพันธ์. (2554). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนคำที่มีตัวสะกดมาตราแม่ กก

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์

สาขาหลักสูตรและการสอน ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรังสิต.

นิภา แก้วประทีป. (2546). การสร้างแบบฝึกการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. การค้นคว้าแบบอิสระ ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

เพ็ญศรี กันกา. (2536). หนูน้อยค่อยเพียรเรียนภาษาไทย วิทยาการกว้างไกล. 4(7)

วัลภา ศศิวิมล. (2531). การสร้างแบบฝึกการเขียนตัวสะกดการันต์สำหรับนักเรียนระดับปริญญาตรีปีที่

4 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาลัยครูพิบูลสงคราม. พิษณุโลก. วิทยาลัยสารสนเทศ

วิทยา ดำนุ่น. (2553). การพัฒนาการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้

ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แบบฝึกทักษะ. สาขาหลักสูตรและการสอน

คุรุศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.